

JULIN, JON

Strid och seger : Poem / af J. Th. J-n

Göteborg
1874

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

JULIN, J. TH. ?

Vitt. 50

(M)

Getet
1874

Kungl. biblioteket

0 0000 000105236

STRID OCH SEGER.

POEM

Men det för är jag också så förkyld.
 För likväl vandra i min vildhet, rasande vildhet.
 Att nått och jämt för mig har en skyld.
 Här för jag så ut så sötans kläder.
 Ej mer jag då behöfde vida nöd.
 Och fänge bodder klara stjernan lysor.
 Jag önskar så jag hellre vore död.
 I mörk och kall är dvärlen, på jag lysor.

SÄ LEMNAR HAN
 ÖM HAN IBLAND FÖRTJENAR SIG EN SLANT,
 TY STÄCKARS PAPPAN SÄ SIN VANA TROGEN
 SÄ VILL DET LIKVÄL OFTAST EJ FÖRSLÄ
 OCH FÄST JAG GÄR HVAR DAG IN STÄR OCH TIGER.
 SÄ SJUK OCH SVAG SÄ SKÖN SMÄR,
 DER HEMMA UPPÅ KÄNNAR TUNNAN HIGGER.

GÖTEBORG 1874.
 BOKTRYCKERIET WESLEYANA,
 C. A. STENHOLM.

STRID OCH SEGER.

å mörk och kall är qvällen, hu, jag fryser,
Jag önskar att jag hellre vore död,
Och finge bo der klara stjernan lyser,
Ej mer jag då behöfde lida nöd.
Här får jag gå uti så slitna kläder,
Att nätt och jemt jag utaf dem är skyld,
Får likväl vandra ut i alla väder,
Men derfor är jag också så förkyld.

Der hemma uppå kammarn mamma ligger
Så sjuk och svag med mina syskon små,
Och fast jag går hvar dag åt sta'n och tigger,
Så vill det likväl oftast ej förslå;
Ty stackars pappa, än sin vana trogen,
Om han ibland förtjenar sig en slant,
Så lemnar han den oftast uppå krogen,
Der till och med min Bibel står i pant.

Den vill i morgon jag gå in och lösa
För slantarna jag fick utaf Fru L.
Jag eljest frestas kan att dem förlösa
På pepparkakor eller karamell;
Nu vill jag gå mig varm, snart är jag hemma,
Ty redan ser jag lampan tindra der»;
Och sedan lägger sig den stackars Emma,
Med bönen: »Gud, som har små barnen kär.»

Men ur sin ljuftva slumner snart hon störes
Och reser sig ifrån sin hårda bädd,
Hvad är för larm, som der på gatan höres?
Hon frågar sig, i det hon lyssnar rädd;
Bland gräl och svordom tycker hon sig höra
Sin pappas tunga steg och hesa röst;
Hans stämman dock ej smeker hennes öra,
Den ger ej hennes sorgsna hjerta tröst.

Snart slumrar hon igen och vaknar åter,
När morgonsolen re'n på fästet står,
Och när hon söft sin lille bror, som gråter,
Som vanligt med sin korg åt sta'n hon går;
Men aldrig höres hon med glädje sjunga,
Nej, ofta syns i ögon blå en tår;
Hon suckar då: »Ack äfven för de unga
Kan sorgens börda stundom vara svår.»

Jag mången afton sedan tyckt mig höra
Det arma barnets dystra klagosång,
Jag frågar då: Hvad manne är att göra?
Och vill så fråga äfven denna gång.
Skall bränvinsfloden ännu längre kasta
Sin mörka våg uppå vårt sköna land?
Skall synd och skam ännu vårt folk belasta
Med dryckenskapens svåra träldomsband?

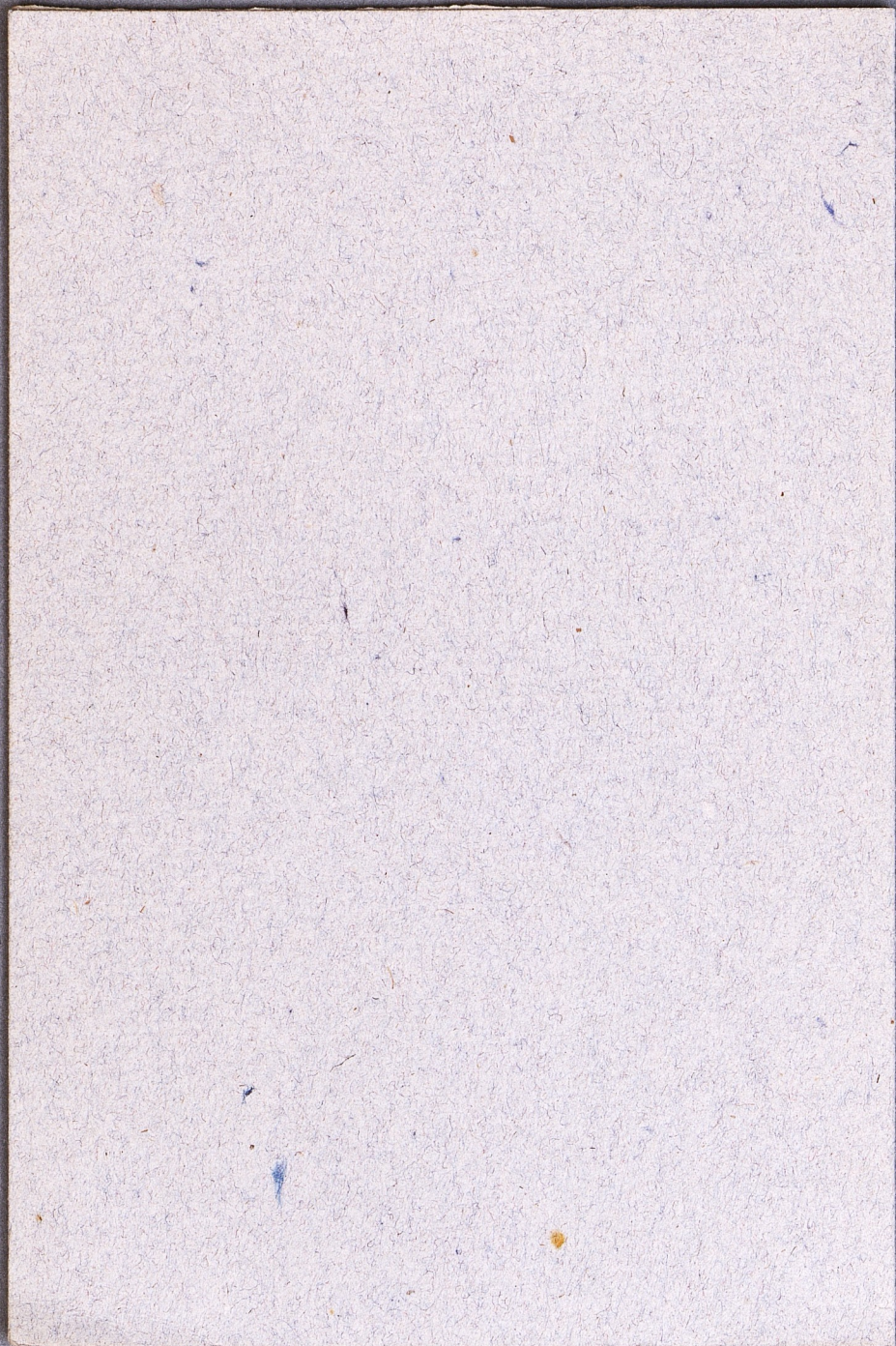
Se, i den koja, der de fordom bodde,
De två, som lofvat åt hvarandra tro;
Hvad trefnad, kärlek, frid' och lugn der rådde,
Uti det lilla, men dock egna bo.
Allt är förbi, och maken nu begråter
Den ljufva tid, som lik en dröm försvann,
Och fadren, maken, väntas fåfångt åter,
Men, frågar du må hända, hvar är han?

Kom, följ mig till det stora hvita huset
Med sina många rum och fönster små!
Fast det är dystert der och sparsamt ljuset,
En blek gestalt syns fram och åter gå;
Uti hans hjerta tviflets stormar rasa,
Och från hans läppar ljuda dessa ord:
»O, hvar är ve, sorg, klagan kif! O, fasa,
Der dryckenskapen öfvas. — Sår och mord!»

Se denna mörka tafla och besinna,
Att den är sorglig, men så sann likväl.
O, säg, skall mörkrets makt väl seger vinna
Och sända nöd och död åt kropp och själ?
Nej, upp I kämpar, höjen modigt fanan,
Till **strid och seger** går vårt sälla band,
I slutna leder på den ljusa banan,
För nykterhet uti vårt fosterland!

Vår fiende den heter dryckenskapen,
I gröfre eller finare gestalt;
Vi sluta icke fred, ej fälla vapen,
Förr än vi vunnit seger öfver allt,
Från Ystad och långt upp till Haparanda,
Och segren måste vara »absolut»;
Upp därför man ur hus, kom oss tillhanda
Med kraft och vapen, — förr blir kriget slut!

www.books2ebooks.eu